

SLOVENSKI NAROD.

Izaja vsak dan večer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanja na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne peti-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnishvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravištvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

O solidarnosti slovanski.

Nedavno omenili smo politične knjižice, ki je izdal Fr. Pazdírek*), ter obljubili, da se bomo z njeno vsebino še bavili. O solidarnosti slovanski se je že mnogo pisalo in govorilo in ko bi se kdaj posrečilo, uživetvoriti jo na vsej slovanski štiti, potem bi bila naša politična beda mahoma odpravljena. Ako torej g. Pazdírek tega vprašanja ni v tolikej meri dognal, da bi se smel predlagati konec debate, je vendar v svoji knjižici napisal celo vrsto zdravih mislij, pojasnil, zlasti razmerje mej Čehi in Poljaki ter dodal načrt, kako bi kazalo postopati v bodoče, da solidarnost slovanska ne bode samo prazna pena.

Povod knjižici dale so naučnega ministra znane zloglasne naredbe, ki so v prvi vrsti narodno solidarnost mej Poljaki in Čehi zelo omajale ter vso desnico spravile v jako neprijeten položaj, ki se bode le tedaj zopet na boljše zasukal, kadar se bode zopet dosegla mej Čehi in Poljaki trdna solidarnost.

Kdor neče samega sebe varati o sedanjih konstelaciji, mora priznavati, da so galiških Poljakov razmere jako ugodne in da imajo Poljaki v sestavi ministerstva Taaffeovega jamstva, katera jim zagotavljajo njihovo narodno-politično posest. Deležni so vlade v večji meri, nego je to po njih številu in važnosti opravičeno. Ko bi odstopilo sedanje ministerstvo, na njegovo mesto pa prišel kabinet, ki bi še močnejše, nego spravljliva vlada Taaffeova, nagibal na desno stran, bi se galiških Poljakov položaj le nebičteno zboljšal, nasproti pa bi novo „liberalno“ ministerstvo Poljakom nasproti bilo vse drugo, samo koristno ne. Ker je sedanjí položaj tak, da se lahko trdi „tertium non datur“ in ker niti misliti ni, da bi naučni minister izluščil se iz ministerstva Taaffeovega, nastaja za gališke Poljake dolžnost, da sedanjo vlado vzdržujejo nad vodo, ko bi tudi morali radi tega razdreti poljsko-češko prijateljstvo. Dolžnost proti lastnemu narodu je močnejša, nego li oziri nasproti najboljšim političnim

*) Grundzüge der rationellen Solidarität aller Slaven. Eine politische Studie von Fr. Pazdírek. Slavia, Verlagsanstalt in Mosténitz — Prerau.

prijateljem. Zaradi tega se za neznatno število odpravljenih srednjih šol Poljaki ne bodo ogrevali, to tem manj, ker je jako dvomljivo, da bi se nam, tudi ko bi nam Poljaki pomagali, posrečilo, spodkopati Gauča. Saj je gotovo, da bi si vlada Taaffeova, ko bi se v parlamentu potegnila za naučnega ministra, takoj pridobila srca sedanje opozicije, vrhu tega pa še večino konservativnega centra.

Temu neprijetnemu stanju odpomoglo bi se le tedaj, ko bi cislitavski Slovani kot trdno zvezan organizem nastopili na oder. Skušnje zadnjih 25 let dokazale so nam, da je v zahodni državni polovici možna le taka vlada, ki si prizadeva uravnati obstoječa narodna nasprotstva. Današnja vlada, ki si je narodno spravo zapisala na prapor, more svoje mesto le odstopiti ministerstvu, katero se zaveže, da narodnih nasprotstev, ako jih že ne odstrani, vendar nikakor poostribo ne bode. Tako ministerstvo utegnito bi se opiralo na nemško avstrijski klub prisiljeno pa bi bilo, ker bi sodelovanje skupin, v katerih imajo gospodje Knotz, Steinwender, Prade in drugi veliko besedo, moralo odklanjati, v premnogih slučajih računati s solidarnostno zjedinenim slovanskim narodnostnim klubom.

Na tak način bilo bi avstrijskim Slovanom možno sedanjo narodno-politično posest z večjim uspehom, nego doslej braniti in varovati in sistematično skrbeti za trdne varščine.

Vpraša se pa, kako bi se mogla doseči taka solidarnost mej avstrijskimi Slovani sploh, mej Čehi in gališkimi Poljaki pa še posebe. Interesi galiških Poljakov in Čehov so tako različni, da je stvar jako težavna. Poljaki so že „beati possidentes“, možno pa jim je dobiti še novih koncesij, ker lahko pritiskajo na vlado in na desnico, da si sicer vržejo opoziciji v naročaj. Čehi, ki imajo v državnem zboru 63 glasov na razpolaganje, ne morejo Poljakom obljubiti več, rajši manj, nego nemška, 150 glav broječa opozicija. Gledati je torej in skrbeti, da se Poljakom kot političnim zaveznikom obljubi toliko, kolikor bi od Nemcev nikdar pričakovati ne mogli.

In taka obljuba mogla bi se jim dati gledé njihovih, izven Avstrije zlasti v Nemčiji živečih sorojakov. Le Čehi mogli bi jim v tem oziru pomagati.

Češke geografska leža, ki je ob sebi najnevarnejši sovražnik narodnemu obstanku, je pa izredno ugodna za posredovalno ulogo mej narodi slovanskimi. Čehov narodni interes zahteva največjo politično blaginjo vseh slovanskih narodov sploh, naroda ruskega in poljskega pa še posebe. Vsako podkrepljenje političnega upliva gališke delegacije v državnem zboru, vsako podkrepljenje ruskega upliva v mejnarodnem prometu z evropskimi vlastmi, koristi Čehom, ker se s tem zmanjša hegemonija narodnih (nemških) sovražnikov. (Dalje prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 20. novembra.

Naučno ministerstvo se hoče posebno ozirati na gališko obrtno šolstvo. V Levovu se bode osnovala nova državna obrtna šola, drugim gališkim obrtnim šolam se bodo dovolile podpore. Seveda Gauču je veliko ležeče na tem, da si ohrani naklonjenost Poljakov, da bodo še nadalje ovirali vsako odločnejše postopanje državnozbornske večine proti vladi. Ko bi se v državnem zboru bili Poljaki takoj odločno izrekli, da zmatrajo češke zahteve zastran srednjih šol za opravičene ter so zategadel pripravljene vsekako podpirati Čeha, bi bil že odstopil pl. Gauč. Ker pa desnica ni jedina, lahko dela naučni minister, kar hoče.

Včeraj se je sešla enketa, katero je sklical češki deželni odbor, da se posvetuje o predlogih podobora zastran osnove deželne banke. Od izida posvetovanj enket je zavisno, bode li deželni odbor deželnemu zboru predložil dotično predlogo.

Vnanje države.

Bolgarski pravosodni minister je z okrožnico poučil državne pravnike in mirovne sodce, da srbski, črnogorski in perzijski podložniki neso pod varstvom kapitulacij, da je torej smejo soditi in kaznovati bolgarski sodci.

Marseillska družba „Messageries maritimes“ poprosila je rusko vlado za koncesijo, da sme v Odesi osnovati podjetje, ki bode skrbelo za stalno zvezo mej Črnim in Sredozemskim morjem. Podjetje bode podčinjeno ruskim zakonom ter bode tržilo pod rusko zastavo. To podjetje bode delalo močno konkurenco avstrijskim in angleškim trgovcem, imelo bode v Varni in Solunu podružnici. Jako zanima se za to podjetje tudi neka skupina švicarskih trgovcev.

LISTEK.

Otci in sinovi.

Roman.

Ruski spisal J. S. Turgenjev, preložil Ivan Gornik

IV.

(Dalje.)

Tolpa dvorovih ni se izsipala na prag, da bi vsprejela gospode; pokazalo se je samo jedno dvanaest let staro dekle, za njo v sled pa je prišel iz hiše mlad deček, jako podoben Petru, oblečen v sivo livrejo z belimi gumbi okrašenimi z grbom, sluga Pavla Petroviča Kirsanova. Molče odprl je vrata pri koleslji in odstranil zastor s tarantasa. Nikolaj Petrovič odpravil se je s sinom in Bazarovom skozi prazno sobano, kjer se je izza dvéri za trenotek pokazalo mlado žensko lice, v sobo opravljeno že po novjšem ukusu.

— Sedaj smo doma, dejal je Nikolaj Petrovič snemaje plašč in potresujé z lasmi. — Glavna potreba je sedaj, da jemo in si malo oddahnemo.

— Jesti res ne bi bilo preslabo, opomnil je, raztezaje se Bazarov ter se vrgel na divan.

— Da, da, dajte nam kosila, kosila hitro. — Nikolaj Petrovič poteptal je brez vidnega uzroka z nogama. — No, tu je Prokofič.

Ustopil je človek šestdesetih let, belolas, suh in temnorjav, v cimetastem fraku z mednimi gumbi in z ruto za vratom. Nasmehljaj se je, poljubil Arkadiju roko in poklonivši se gostu odstopil k vratom ter položil roki na hrbet.

— Tu je torej, Prokofič, začel je Nikolaj Petrovič, — končno je prišel k nam . . . kaj? Kakošen se ti zdi?

— Jako dobro barvo ima, rekel je starec in se zopet nasmehljaj, a takoj nagubančil je svoje goste obrvi. — Ukažete mizo pripraviti? vprašal je resno.

— Da, da, prosim te. A vi ne greste najprej v svojo sobo, Evgenij Vasiljič?

— Ne hvala, čemu? Ukažete samo, da odneso tale kovčeg in to-le oblačilce, dejal je, snemaje s sebe svoj plašč.

— Prav dobro. Prokofič vzemi suknjo. (Prokofič vzel je čučeč se z obema rokama Bazarovljo „oblačilce“ in privzdignivši je visoko nad glavo udaril se je po prstih). In ti, Arkadij, pojdeš li v svojo sobo za trenotek?

— Da, treba se je osnažiti, odgovoril je Arkadij ter se obrnil proti dverim, a v tem trenutku ustopil je v sobo človek srednje rasti, oblečen v temno angleško obleko, moden nizek zavratnik in lakovane polučreveljčke, Pavel Petrovič Kirsanov. Na videz bilo mu je pet in štirideset let; njegovi kratko ostrizeni sivi lasje odsevali so s temnim bleiskom kakor novo srebro, njegovo lice, žolčasto a brez gub, navadno pravilno in čisto, kakor da bi bilo izobraženo s tankim in lahkim dletom, javilo je sledove bogate krasote: posebno lepe bile so svetle, črne podolgaste oči. Vsa postava Arkadijevega strijca, izvrstna in sijajna, ohranila si je mladosten sklad in ono stremljenje v viš, proč od zemlje, ki večinoma izgine po dvajsetem letu.

Pavel Petrovič potegnil je iz hladnega žepa rudečo svojo roko z dolgimi rozovimi nohti, roko, ki je bila videti še lepša radi snežne beline zapestničine spéte z velikim opalom, ter jo je podal svojemu nečaku. Izvršivši najprej evropski „shake-hauds“, poljubil ga je trikrat po ruski, to je pritaknil se je trikrat s svojimi dišečimi brkami njegovih lic ter rekel: „Dobro došel!“

Nikolaj Petrovič predstavil ga je Bazarovu: Pavel Petrovič naklonil je na lahno svoj gibki stas in na

Nemški cesar podelil je **ruskemu** veleposlaniku grofu Šuvalovu red Črnega orla na predlog kneza Bismarcka. Nemški kancelar je predlagal to odlikovanje, da bi se prikupil Rusiji, da bi se bolj približala Nemčiji. Njegovo prizadevanje bode najbrž zaman. Prihod carja v Berlin skoro gotovo ne bode imel nikakih političnih posledic.

V soboto je v **francoski** zbornici za vlado glasovalo 221 republikancev in 7 konservativcev, proti vladi pa 169 republikancev in 148 konservativcev. Večina republikancev glasovalo je torej za vlado. Grevy se je že z večjimi republikanskimi vodjami posvetoval o položaju. Govori se, da bode Grevy zopet ponudil ministersko predsedništvo Gobletu, a je dvomljivo, da bi je slednji prevzel. Nekateri republikanci si prizadevajo napraviti sloglo mej vsemi republikanskimi frakcijami, da se potem sestavi vlada, katero bodo podpirali vsi republikanci. Njih prizadevanje bode pa najbrž brez uspeha, kajti mnogi radikali že načeloma nasprotujejo vsakej vladi. — Predsednik republike ponujal je že sestavo ministerstva Clémenceau-a, in slednji se ni naravnost branil prevzeti je, a le neposredne se je izgovarjal, češ, da sedanji položaj delajo težaven drugi elementi, ne pa ministersko vprašanje. Morda je hotel s tem cikati na Wilsona, da bi ga potem Grevy ne silil, da prevzame vlado. Clémenceau dobro ve, da bi bila zanj silna težava sestaviti vlado, ki bi dobila večino v zbornici.

Južnoameriške države hočejo posnemati evropske velevladi v popolnjenju oboroževanja. Posebno Brazilija in argentinska republika hitita z oboroževanjem. Med njima ni meja uravnana in se bode morda uravnavala z orožjem. V Braziliji sta zbornici nedavno dovolili 5 milijonov milreis za pounoženje mornarice in v Argentini pa 8 milijonov pesos za zboljšanje vojske.

Dopisi.

Iz Levstikove rojstne vasi *), to je iz Spodnjih Retij, pri Velicah Laščah na Dolenjskem, 21. novembra t. l. [Izv. dop.] Globoko v srce nas je zbadlo, ko nam je telegram prinesel 17. t. m. prežalostno novico o smrti našega soseda in rodoljuba, g. Frana Levstika, ki je bil rojen v naši vasi. Prebolestna izguba! Vse sosede, ki so ga poznali, pretresla je novica. Škoda! Škoda moža! Umrli je prerano. Ko bi ga bil Bog vsaj pustil še nekaj časa živeti. Taki govori šli so od ust do ust.

Najbolj mi lo se je pa storilo sosedom Levstikovim vrstnikom. Nehoté jim pride na misel, kako so se z Levstikom vkupe po otroški igrali, potem kako so v Vel. Lašiče v šolo skupaj hodili. Nazadnje, kakor je Levstik, še majhen fantiček, ko je prvič prišel iz Ljubljanske šole na počitnice domov, znal že pridigovati. Ko so večkrat skupno gnali živino na pašo, šel je Levstik tudi z njimi, se spravil na kak odvdignjen štor in začel tako pridigovati, kakor nijeden duhoven tako ne. Kakšna je pa rojstna hiša? Levstikova rojstna hiša je kmečka, pol lesena, pol zidana. In ostala je nespremenjena do danes. Nje domače ime je pri Jožkovih.

Svojo rojstno vas z imenom: Spodnje Retje, je Levstik rad imenoval Vretje. Pa to ime spada bolj na ime Redje, in to radi tega, ker je vse v lepem redu.

*) Iz pijetete do pokojnege Levstika vsprejeli smo ta dopis ne iz premenjen, kot dokaz, kako so priprosti kmetovalci in sosede spoštovali umrlega Levstika in kako jih je bitko zadela njegova prerana smrt. Urdn.

vihno se je nasmehljal, a roke mu ni dal, temveč jo je zopet utaknil v žep.

— Menil sem že, da vas danes ne bo, rekel je s prijetnim gienim glasom, ljubezno majaje se, potresa se s plečami in pokazujé lepe bele zobe. — Ali se je na poti morebiti kaj pripetilo?

— Ničesar se ni pripetilo, odgovoril je Arkadij, — tako, malo počasni smo bili. Zato pa smo sedaj lačni, kakor volkovi. Naženi Prokofiča, očka, takoj se vrnem.

— Stoj jaz grem s teboj, vskliknil je Bazarov, hitro poskočivši z divana. Mladič sta odšla.

— Kdo je to? vprašal je Pavel Petrovič.

— Arkašin prijatelj, kakor on pravi, jako pameten človek.

— Ali bo naš gost?

— Da.

— Ta dolgočasec?

— No, da.

Pavel Petrovič potrkal je z nohti po mizi. — Zdi se mi, da Arkadij s' est d'égourdi, opomnil je. Veselim se, da se je vrnil.

Pri jedi govorili so malo. Posebno Bazarov ni skoro ničesar govoril, a jedel je mnogo. Nikolaj Petrovič pripovedoval je razne dogodke iz svojega

Na sredi vasi stoji velikanska lipa, stara okoli 500 let. Poleg njegove rojstne hiše, v kateri pa ni več njegove rodovine, ker se je preselila 1854. l. na Dolenjsko, stoji še druge štiri hiše.

In v teh hišah žalujemo, zdaj za svojim sosedom. Večnaja mu pamjat!

Zdaj pa še Levstiku v mrzli grob:

Umrli naš sosed! Ker Ti nismo zaradi ne-ljubih okolšin prinesli venca in ga položili na Tvojo krsto. Pošiljamo pa primerne za Teboj v mrzli grob:

Mi sosedje skup zberemo
Lepe rožce nezvenljive.
Iz njih Ti venček lep spletemo,
K' ima besede pomenljive:
Uživaj nebeško veselje, duša Levstikova.

Tak-le venec je najbolj lep in pozlačen. Po Bogu naj Ti bode podarjen.

Franjo Gruden ml., poleg roj. biše.

S Primorja 20. novembra. [Izv. dop.] Po naključju naletim v „Rogači“ na košček „Šteklar“ kjer nek gospod istega imena pripoveduje, kako da je prišel k ljudskemu učitelju, ki mu je prav dobro postregel, kateri pa se mu je prav močno zameril s tem, da ni imel druge knjige na razpolaganje in v zabavo, nego jedini „abecednik“. „Rogač“ je sicer šaliv list, kateri vsacemu dá, kar mu gre; slovenski „narodni“ učitelji pa tudi neso takšni, da bi ne podpirali narodnih stvari, vender omenim naj nekoliko gospodu Šteklarju v pojasnilo.

Za požrtvovalnost slovenskih „narodnih“ učiteljev, menim, vsakdo dobro ve, če je pa kje kakšna izjema, je pač popolnoma opravičena, posebno pri učiteljih nižjih plačilnih vrst, živečih v trgih. Pomisliti je namreč treba, da tak učitelj dobiva mesečno le 33 gld. 33 kr.; reci tri in trideset goldinarjev, tri in trideset krajcarjev. Stanovanje ima navadno v šolskem poslopju, ker pa nema svojega lastnega pohištva, mora stanovati vender-le zunaj šole. Stanovanja pa v taci krajih, kjer se lahko oddadō raznim uradnikom in tujcem, kakor n. pr. v Postojini, Trnovu-Bistrici, Komnu, Sežani. Bolci in v drugih krajih so zelo draga, takó da se mora plačevati za stanovanje in hrano od 20 do 26 goldinarjev mesečno. Postavimo povprečno 23 goldinarjev. Če si potem privoši dotičnik še pri vsaki jedi, po jeden četrt litra vina, to naraste ta svota potem mesečno na 29 goldinarjev. Postavimo potem še za perilo le 1 goldinar 33 krajcarjev, to ubozemu učitelju ostaneta samó 2 goldinarčka. S tema naj se potem cel mesec zabava s svojimi prijatelji ali pa naj si po popolnoma opravičeni, toda nemogoči želji gospoda Šteklarja naročuje ubogi vaški učitelj raznih knjig. Za obleko pa mu ni treba skrbeti po reku Kristovem, kakor tudi ne skrbe ptice pod nebom in ne cvetice na polji. Ali čudeži se več ne gode. Obleka ne raste z učiteljem vred, kakor tkana suknja ne na uzor učitelji — Kristu. Vkljub slabemu materijalnemu stanju, mislim, da vender-le slovenski učitelji gledé podpiranja narodnih stvari zauzimajo častno mesto. Dajte jim pa po delu in trudu plačilo in videli boste, da bodo še bolj podpirali z besedo in dejanjem slovensko knjigo in narodno stvar.

„fermerskega“ življenja, govoril je o bodočih vladnih nakanah, o odborih, o poslancih, o potrebnosti, da se uvedo stroji itd. Pavel Petrovič hodil je počasi po sobi sem ter tja (on ni nikdar večerjal), po redko pokušal iz kozarčka napolnjenega z rudečim vinom, in še redkeje proiznašal je, kratko besedico ali bolje vslik kakor: „a! ehe! hm!“ Arkadij povedal je nekoliko Peterburških novostij, a čutil je neko zadrego, ono zadrego, koja se ravno lasti mladega človeka, ko je že prenehal biti otrok in se je povrnil v mesto, kjer so bili vajeni zmatrati ga za otroka. Po nepotrebi raztezal je svoj govor, ogibal se je besede „očka“ in jo je denkrat celo zamenil s slovom „otec“, koje pa je izgovoril, to je res, mej zobmi; z malomarao hlinivostjo, nall si je v kozarec mnogo več vina, kakor se mu je hotelo, in izpil je vse. Prekofič ni obrnil od njega očes in prežvekoval z ustnicama. Po večerji so se koj vsi razšli.

Tvojega strica treba je občudovati, govoril je Arkadiju Bazarov sedeč v spalni suknji poleg njegove postelje in sesajoč kratko pipico. — Táko krasotičenje v vasi, pomisli si! Nohti, nohti, te bi bilo treba poslati v razstavo!

— Čuj, ti ne veš, odgovoril je Arkadij, — vedi, da je bil on o svojem času „lev“. Jedenkrat

Domače stvari.

— (Oni gospodje deželni poslanci) kateri bodo v sredo dne 23. t. m. že v Ljubljani, naprošeni so, da pridejo ob 6. uri zvečer v sobano „Slovenske Matice“.

— (Imenovanje.) Davkarski praktikant gosp. Rihard Bežek imenovan je davkarskim pristavom.

— (Umrli) je pretekli petek v Trstu gosp. Anton Hrovatin, kanonik, konsistorijalni svetnik in župnik pri novem sv. Antonu, v 84 letu svoje dobe. Lani praznoval je 60 letnico svojega duhovstva.

— (Iz Kroke:) Dne 20. t. m. zjutraj ob 2½. uri umrl je tukajšnji posestnik in trgovec g. Matija Pirc za mrtudom, v 50. letu svoje dobe. Bil je obče spoštovan, zlasti pa bode v krogu revnih delavcev ostal v blagem spominu. Labka mu zemljica!

— (Kranjska prometna banka.) Kakor čujemo, se je sestavil konsorcij za osnovo delniške družbe, ki se bode zvala „Kranjska prometna banka“ v Ljubljani in se bode pečala s kreditno kupčijo. Delniški kapital določen je za sedaj na 125000 gld. razdeljen v 625 delnic po 200 gld. in se sme zvišati na 500.000 gld. Načrt pravil in prošnja za koncesijo sta se že predložila c. kr. deželni vladi. Podpisujejo se delnice pri izvrševalnem odboru, v katerem so gg.: Josip Kordin, trgovec; Ferdinand Mahr, ravnatelj trgovinske šole; dr. Alf. Mosche, odvetnik; Vaso Petričič, podžupan in Franjo Zeschko, knjigovodja.

— (Iz Trsta) se javlja: Društvo irredentovcev v Rimu poslało je svojim tukajšnjim pristavem poziv, naj zopet pogumno začno zahtevati priklopljenje Trsta in Primorskega k italijanski kraljevini, ker je sedanji evropski položaj temu jako ugoden.

— (Povodom štiridesetletnega službovanja c. kr. okrajnega glavarja in vladnega svetnika g. Ekla) priredi se v čitalnici v Rudolfovem v sredo 23. novembra 1887 slavnostna veselica z gledališko predstavo in plesom. Igralo se bode: „Kje je meja?“ Burka v jednom dejanji. Spisal Jos. Ogrinec. Potem sijajen ples. Začetek točno ob polu osmi uri. Ustop je prost, a dovoljen le čitalniškim udom in vabljenim gostom.

— (Iz Gorice) se nam piše dne 21. t. m.: Jurij Roth, žandarmerijski okrajni stražmešter v Gorici, in Josip Kocijančič, umirovljeni žandarmerijski stražmešter v Visku, dobila sta za dolgoletno izvrstno službovanje prvi srebrni zaslužni križec s krono, poslednji srebrni zaslužni križec. Preteklo nedeljo bila je na glavnem trgu primerna slavnost, pri kateri je odlikovancema polkovnik pl. Vogler častni znamenji na prsi pripel.

— (Včerajšnji sv. Elizabete somenj) ni bil tako dobro obiskan, kakor preteklo leto, saj pa tudi ni čuda, lansko leto imeli smo suho in lepo vreme, včeraj je pa ves dan dež lll. Kljub tako neugodnemu vremenu prignalo se je še precejšnje število živine, namreč 1139 glav. Od teh bilo je: 264 konj, 441 volov, 398 krav in 36 telet. Kup-

ti bom povedal njegovo zgodovino. Znaj, da je bil on krasen človek, glave je mešal ženskam.

— A, to je torej! On živi še po prejšnjem kroji! Vender ujeti tu ni nobene. Jaz sem ga samo gledal: kako diven zavrtnik ima, kakor da bi bil iz kamena in podbradek je tako natanko izbrit. Arkadij Nikolajč, ne meniš li, da je to smešno?

— Oprosti vender je on res dober človek.

— Stariška prikazen! Tvoj otec pa je izvrsten dečko. Stihe zaman čita, in na gospodarstvo se ne razume, a on je dobrčina.

— Otec moj zlat človek.

— Si li zapazil, da je večkrat v zadregi?

Arkadij zmajal je z glavo, kakor bi on sam ne bil nikdar v zadregi.

— Cudne stvari, nadaljeval je Bazarov, ti stari romantiki. Razvijo svojo sistemo živcev do razdraženosti, no, ravnovesje je porušeno. Sicer pa zdrav! V moji sobi je anglešk umivalnik, a dveri se ne zapirajo. Vender kaj takega je treba občudovati — angleški umivalniki to je napredek!

Bazarov je odšel, v Arkadiji pa je zavladovalo radostno čuvstvo: sladko je zaspavati v rojstni hiši, na znani postelji, pod odejo, s koje so se trudile ljubljene roke, morda roke pestunje, te ljubeznive, dobre in neutrudne roke. Arkadij spomnil se je

čija s konji ni bila živahna, ker je tujih kupcev malo prišlo na semenj. Na semnju za govejo živino, kjer se je tudi 109 „buš“ s Hrvatskega prignalo, kupovalo in prodajalo se je prav pridno, posebno veliko pitanih volov nakupili so domači mesarji, kakor tudi tujci. Nad 100 volov prodalo se je samo v Trstu, veliko pa tudi na Koroško in Tirolsko.

— (Iz Trsta) se javlja: Preteklo soboto popoldne dobila je policija naznanilo, da se je 28letni Henrik Mosetig, blagajnik pri kreditnem zavodu v Via Cordainoli štev. 4, in sicer v stanovanju neke Marije Ribos pod streho umoril. Z britvijo prerezal si je nekda najprej vrat, a ker to še ni bilo dosti, ustrelil se je še dvakrat z revolverjem v usta, da je bil takoj mrtev. Vest ta bila je nekoliko neverjetna in poizvedavanja in preiskavanja so res doglala, da se Mosetig ni sam umoril, ampak da je bil umorjen. Stvar dogodila se je baje tako: Mosetig srečavši 18letno Marijo Ribos na ulici, ponudi se jej, da jo spremlja domov, v kar je deklica tudi privolila. Jedva sta bila v stanovanju, pride tjakaj tudi Vikt. Maffei, podblagajnik pri kreditnem zavodu in Marije Ribos ljubimec. Iz ljubosumnosti pričel se je prepri. Maffei potegne revolver in ustrelil trikrat v Mosetiga. Zadel ga je v glavo in v ramo, da je takoj bil mrtev. Maffei, Marijo Ribos in njeno mater odpeljali so k deželnemu sodišču. Naravno je, da so po tem dogodku pri kreditnem zavodu hitro skontrovali blagajnice, od katerih sta imela ključke ubiti Mosetig in njega morilec Maffei. Našli so vse v redu.

— (Razpisano) je mesto vladnega tajnika pri politični upravi na Kranjskem. Prošnje do dne 20. decembra t. l.

— (Razpisana) je služba učitelja na jednorazrednici pri sv. Gregorju pri Ortnoku. Plača 450 gld. opravnina 30 gld. in stanovanje. Prošnje do 15. decembra t. l. — Na četvorazrednici v Starem trgu pri Loži razpisana je služba tretjega učitelja. Plača 500 gld. Prošnje do 15. decembra.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Ribnica 22. novembra. Okrajni sodnik Višnikar dobil 94, Linhart 81 glasov.

Dunaj 22. novembra. V ogerske delegacije končni seji izrekel Kallay zahvalo cesarjevo za delegacije požrtvovalnosti (eljen-klici), kakor tudi zahvalo vкупnih ministrov. Haynald imel končni govor zahvalivši se vкупnemu ministertvu. Grof Szechen zahvalil se v delegacije imenu predsedstvu. Zasedanje zaključeno.

Pariz 22. novembra. Zagotavlja se, da so Clémenceau, Freycinet, Floquet in Goblet v včerajšnji konferenci soglasno priznali predsedniško krizo. Grevy pa ni bil istega mnenja, marveč izjavil je, da se bode do drugih politikov za sodelovanje obrnil.

Razne vesti.

* (Gornji razredi gimnazije Kotarske) se baje ne bodo odpravili Temu so uzrok razlogi vnanje politike. Dalmatinski namestnik je razložil vladi, da bi Bokeljci, neimajoč doma gimnazije,

Egorovne in vzdihnili in pozelel jej je nebeškega kraljestva... Zase ni molil.

I on i Bazarov zaspala sta kmalu, druge osebe v hiši pa še dolgo niso spale. Povrat sinov vznemirjal je Nikolaja Petroviča. Legel je v posteljo, a ni ugasnil sveče in podprši glavo z roko mislil je dolge misli. Brat njegov sedel je dolgo čez polnoč v svojej sobici na širokem stolu prevlečenem s srnjakovo kožo pred kaminom, v kojem je slabo tlel premog. Pavel Petrovič se ni slegel, le kitajske rudeče šlebedre brez petá zamenile so na njegovih nogah lakovane polučreveljčke. Držal je v roci zadnje čislo lista „Galignani“, a čital ni; gledal je v jednomer v kamin, kjer se je sedaj zamiraje sedaj vsplamene tresel modrikast plamen... Bog vedi, kod so brodirle njegove misli, a samo v prošlosti gotovo niso brodirle: izraz njegovega lica bil je zamisljen in tēman, česar ni, ako se človek bavi le s smimi spomini. V majhni zadnji sobici pa je sedela na veliki skrinji v modrej dušegrejni in z belo ruto zavezano na temnih laséh mlada žena Feniška, ter sedaj prislušivala, sedaj dremala sedaj zrla skozi odprte dveri, izza kojih se je videla otročja posteljica in čulo enakomerno dihanje spečega otroka. (Dalje prih.)

hodili v gimnazijo na Cetinje, kar pa na Dunaji ne marajo.

* (Franjevci) imajo v Bosni in Hercegovini 7 samostanov in 78 župnij. Njih duševnemu pastirstvu je izročeno 130.000 Kristovih ovec.

* (Trgovske in obrtne zbornice) hoče vlada nvesti v Bosni in Hercegovini. Sprva ne bode tako organizovane, kakor so avstrijske. Člani bodo dobrovoljno pristopali. Delokrog zbornic bode sprva jako omejen, samo posvetovati se bode smele o nekih stvareh. Stroški se bodo pokrili deloma s prostovoljnimi doneski članov, deloma z deželno podporo. Zbornice bodo v Serajevem, Mostaru, Dolnji Tuzli in Banjaluki.

* (Tabaka) so v Hercegovini letos dosti pridelali, če tudi je bila suša ter je škode precej napravila.

* (Prezgodaj razviti možgani.) Anlist „Nature“ objavlja vest, da je neko dete že jedno leto in tri mesece staro že znalo precej čitati, naštetii imena dni in mesecev. Dve leti staro je dobro razumelo vse, kar so ga učili in mu govorili. Zapomnilo je že tudi nekoliko angleških in nemških pesnic. V četrtem letu je začelo zgubljati razum in je že le teško čitalo. Iz tega dotični list sklepa, da se premladih otrok ne sme preveč siliti z učenjem, dokler se možgani naravno ne razvijajo.

* (Kolera v Južni Ameriki.) V St. Jagu v Braziliji se je že prikazala kolera. V Chile je pa 13. t. m. 39 oseb umrlo za kolero.

* (Statistika oseb, ki jih je ubila strela.) Slavn francoski zvezdoznanec je sestavil statistiko ljudi, ki jih je na Francoskem strela ubila. Pri tem je prišel do zanimivega rezultata, da strela pobije več moških nego žensk. Od 1854—1883 je strela na Francoskem ubila 1365 moških in le 957 žensk. Ne ve se pa še, zakaj strela ženskam prizanaša.

Narodno-gospodarske stvari.

Trgovinska in obrtna zbornica.

(Dalje.)

Predalec bi zašli, ko bi hoteli narisati vse slike, katere nam podaje čisto tak trgovinski potnik. Res je, te neprilčnosti, ki jih obžaluje v tem pogledu slavná Šopronska zbornica, dogajajo se vsak dan, takorekoč so na dnevnem redu. Zlasti boljši trgovci ne morejo se nadležnosti takih trgovinskih potnikov nikakor ubraniti, trpé radi vsakojake lokalnosti mnogostransko gmotno škodo. Toda da bi se odstranile te neprilčnosti, treba je, da so gospodarji teh trgovinskih potnikov bolj pazljivi in vestni. Njih prvih je dolžnost, da si moža, katerega pošiljajo v svet, natanko ogledajo; oni naj bi tudi bolj pretehtali osobni značaj potnika, kateremu zapujajo svoje zastopstvo. Ne storé li tega, potem se ne morejo pozneje pritoževati, ako imajo radi svoje površnosti škodo. Rek „Glej, komu zaupaš“, je, kakor povsod v trgovinskem življenji, tako tudi takrat umesten, kadar je zbirati potnike.

Vse to torej, kar pravi slavná Šopronska zbornica o sumljivih osebah, iz katerih izhajajo trgovski potniki, da s tem utemelji, da je treba trgovskim potnikom odvzeti pravico prejemati denarje, ne velja nikakor po mnenji odsekovem; kajti ravno radi tega, da je trgovec, ki razpošilja svoje potnike, primoran biti oprezen pri izbiranju potnikov, katerim daje pravico prejemati denarje, prisiljen je v svojo korist jemati v službo samo poštene in v vsakem pogledu zaupne osebe. Samo tedaj, ako se pridržita pravica pobiranja denarja, dobodemo poročstvo, da nam trgov ne bodo obiskovali neprikladni potniki. Ako bi hoteli odstraniti pravico prejemati denarje, to bi značilo, zdanje neprilčnosti samo povečati in na stéžaj odpreti vrata breznačajnim potnikom in njih trgovini škodo nanašajočemu poslovanju.

Od dokazil slavne Šopronske trgovinske zbornice treba je še jedno preiskovati: namreč, ali je res, da so za stvarjanja trgovinskega zakona vladajoči odnošaji biti taki, da je radi njih bilo utemeljeno zakonito dovoljenje trgovskih potnikov prejemati denarje, a da se to ne more trditi o danes vladajočih odnošajih.

Priznati mi je, da mi neso znani nagibi, kateri so napotili postavodajalca, da je določilo, tičočé se tega, da imajo trgovinski potniki pravico prejemati denarje, vzel v trgovinski zakonik, in da sem v zapisnikih o posvetovanji trgovinskega zakona v tej točki brezuspešno iskal pojasnila. Nekaj pa se vender upam kar naravnost trditi, da je tudi v da našnjih odnošajih trgovinskih potnikov pravica prejemati denarje ne samo utemeljena, nego zeló zaželjena.

Trdečemu to, so mi seveda v prvi vrsti pred očmi koristi cislitavskega trgovca.

V večkrat imenovani pravici prejemati denarje ima upnik dragoceno sredstvo, da pripravi zamudnega plačnika po neposrednem osebnem uplivanji, da izpolni svoje plačilne dolžnosti. Potnik, ki obiskuje malega trgovca na kmetih, opominja ga zaostale terjatve, in navadno se mu tudi posređi, da dolg mirnim potom izterja. To je posebno za cislitavske trgovce ogerskim dolžnikom nasproti velike važnosti. Kdor poznaže odnošaje, bode mi gotovo pritrđil, da velike težave, katere so spojene s sodnimi tožbami kake terjatve na Ogerskem, mnogo-

terege upnika napotijo, da raje pozabi na dolg, nego da bi si s tožbami in z izterjevanjem nakopaval ogromne stroške, in konečno še ne bi dosegel nobenega uspeha. To pa tem raje vsakdo opusti, ker more na Ogerskem samo po ogerskih odvetnikih iztožiti terjatve. (Dalje prih.)

Sigurno zdravilen uspeh. Vsem, kateri tré valed zapretja ali slabega prebavljenja, napejanja, tiščanja v prsih, glavobolja in drugih slabostij, pomaga gotovo pristni „Moll-ov Seidlitz prašek“ Skatljica 1 gld. Vsak dan ga razpošilja po poštnem povzetju A. Moll, lekarnar in c. kr. dvorni založnik, na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrečno Moll-ov preparat z njegovo varstveno znamko in podpisom. 7 (19—8)

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji (192—172)

za vse leto gld. 4.60; za pol leta gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Loterijne srečke 19. novembra.

V Trstu: 60, 65, 73, 48, 69.
V Linci: 60, 74, 1, 55, 29.

Tuji:
21. novembra:
Pri **Prag:** Weinberger, Fuchs, Holz z Dunaja. — Buchbinder iz Prage. — Böhm iz Budimpešte. — Kundić iz Volovskega. — Friedrich iz Kamnika. — Bednack iz Litije. — Wachsmann iz Trsta.
Pri **Dunaji:** Kraus, Kupack z Dunaja. — Welemtz iz Prage. — Kogler iz Kufsteina. — Drenig iz Trebinja. — Siegel, Obach iz Gradca. — Kopelsky iz Beljaka. — Gasser iz St. Mohora. — Gargaroli z Razdrtega. — Mayer iz Leutenburga.
Pri **avstrijskem cesarju:** Troger iz Beljaka. — Kljun iz Begunj.
Pri **južnem kolodvoru:** Plesse z Dunaja. — Lausen iz Gradca. — Bokalić z Reke. — Wiltzka iz Gorice.

Umrli so v Ljubljani:

21. novembra: Helena Boben, čevljarjeva hči, 5 1/2 let, Marija Terezija cesta 4. za davico.
22. novembra: Anton Petrič, pisarjev sin, 9 dni, Tržaška cesta 19, za slabostjo.
V deželnej bolnici:
19. novembra: Fran Okeršlar, kajžar, 53 let, za pljučnico.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
21. nov.	7. jutraj	721.65 mm.	20 °C	sl. svz.	obl.	10.00 mm.
	2. pop.	722.69 mm.	4.4 °C	sl. jz.	obl.	
	9. zvečer	725.82 mm.	4.0 °C	sl. jz.	obl.	dežja.

Srednja temperatura 3.5°, za 0.5° nad normalom.

Dunajska borza

dne 22. novembra t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	gld. 81.20	gld. 81.20
Srebrna renta	82.35	82.30
Zlata renta	111.85	111.80
5% marčna renta	93.20	96.20
Akcije narodne banke	87	884
Kreditne akcije	275.20	276.50
Srebro		
London	125.80	125.75
Napol.	9.96	9.95
C. kr. cekini	5.93	5.93
Nemške marke	61.72 1/2	61.72 1/2
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	131 gld. 25 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	170
Ogerska zlata renta 4%		99
Ogerska papirna renta 5%		85
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.		105
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	119
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi		126
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice		
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	100	70
Kreditne srečke	100 gld.	180
Rudolfove srečke	10	19
Akcije anglo-avstr. banke	120	108
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.		228

Št. 17.494.

(829—2)

Ustanova za invalide.

Pri podpisnem magistratu izpraznjena je ustanova za invalide letnih 31 gld. 50 kr.

Prošnje za to ustanovo, katerim je priložiti:

1. krstni list prosilca;
2. potrdilo, da prosilec vsled vojaške službe od 1. januarja 1848. l. počenši ni zmožen si kaj prislužiti.
3. svedočbo, da je bil prosilec vedno poštenega obnašanja, in
4. dokaz, da prosilec nima ne premoženja, ne sorodnikov, ki bi bili postavno zavezani, zanj skrbeti, uložiti je do 10. decembra letos pri podpisnem uradu.

Mestni magistrat Ljubljanski,
dne 4. novembra 1887.

GLAVNO SKLADIŠTE MATTONIJEVE GIESSHÜBLER

najčistije lužne
KISELINE

poznate kas najbolje okrepljujuče piče,
i kas izkušani lek proti trajnom kašlju plućevine i
želudca boleti grkljana i proti mehurnim kataru,

HINKE MATTONIJA

Karlovi vari i Widn.

Vinska dražba pri Veliki Nedelji.

V ponedeljek 5. decembra
in ako bode potrebno tudi v torek 6.
decembra t. l. se bode po dražbi pro-
dajalo okolu 1000 hektolitrov
pozno branega grajskega in
cerkvenega letošnjega vina v
grajskih kletih pri Veliki Nedelji na
spodnjem Štajerskem, deloma s
posodo, deloma brez posode.

Dražba se začne po prihodu osobnega
vlaka, t. j. po 11. uri dopoldne.

Oskrbništvo Veliko-Nedeljsko,
dne 14. novembra 1887.

Ant. Jesih.
oskrbnik.

(845-2)

Marijacejske kapljice za želodec, izvrstno uplivačote pri vseh boleznih želodca.

Neprekosljivo pri pomanjkanju slasti do jedij,
slabem želodci, smrdeti sapi, napevanji, kislem
podiranj, koliki, želodčevem kataru, zgagi, ako
se nareja pesek in pšeno ter se nabira preveč
sleza, pri zlatenici, gnuju in bljuvanji, glavobolji
(če izvira bolečina iz želodca), krči v želodci,
zapiranj ali zabasanji, preobloženji želodca z
jedjo ali pijačo, glistah, boleznih na vranici, na
jetrih ali zlatej žili. — Cena steklenici z navodi-
lom, kako se rabi, 35 kr., vel. steklenici 60 kr.

Glavno zalogo ima lekar

KAROL BRADY v Kromerizu (Moravsko).
Marijacejske kapljice neso nikako tajno sred-
stvo. Njih sestavine navedene so na navodu, kako
rabiti, ki se pridene vsake steklenici.

■ Pristne v skoro vseh lekarnah. ■

SVARILO! Pristne Marijacejske kapljice se mnogokrat
ponarejajo in posnemajo. — Da so pristne, mora vsaka stekle-
nica imeti rudič zavitek z gorenjo varstveno znamko in z
navodom, kako rabiti, ki se pridene vsake steklenici, opom-
niti je, da mora biti navod tiskan v tiskarni H. Guseka v Kro-
merizu.
Pristne imajo: V Ljubljani: lekar Gabr. Piccoli, lekar Jos.
Swoboda. — V Postojni: lekar Fr. Baccarich. — V Škofji
Loki: lekar Karol Fabiani. — V Radovljici: lekar Aleksander
Roblek. — V Rudolfovu: lekar Dominik Rizzoli, lekar Berg-
mann. — V Kamniku: lekar J. Močnik. — V Črnomlju: lekar
Jan. Blažek. (739-7)

CACAO in ČOKOLADA

VICTOR

SCHMIDT & SÖHNE

ki sta pri prvi Dunajske razstavi kuhinjske umetnosti
bili odlikovani z najvišjo odliko, častnim diplomom, sta
pristni samo, če imata našo uradno registrovano varstveno
znamko in firmo. (800-15)

Dobiva se pri vseh boljših trgovcih in prodajalcih de-
likates, v Ljubljani pri g. Petru Lassnik-u.

Razpošilja se v provincije proti poštnemu povzetju.

VICTOR SCHMIDT & SÖHNE,
c. kr. dež. opr. tovarnarji. Tovarna in centr. razpošiljalnica
Dunaj, IV., Allegasse Nr. 48 (poleg juž. kolodvora).

Oznanilo.

Kakor prejšnja leta, oddalo bo podpisano žu-
panstvo svoje izvrstne pašnike na Nanosu v
nedeljo dne 27. novembra 1887 ob 3. uri
popoldne onemu za tri leta v najem, koji bo več
ponudil.

Ti pašniki so:

1. Blizu 800 oral obsegajoča planina „Ravnik“;
najemnik te planine smel bo tudi v občinskem paš-
niku pasti.
2. Blizu 600 oral obsegajoča planina Jer-
lovše, in
3. paša v 800 oral velikim občinskem gozdu.

Županstvo v Vipavi,
dne 21. novembra 1887.

(858-1)

Anton Hrovatin, župan.

Išče se učenec

za usnjarsko obrt, okolo 15 let star, zdrav in čvrst. — Več
se izve v Cerknici pri Rakeku pri Matevžu Za-
vršnik-u. (857-1)

Dober zaslužek!

Solidne osebe iščemo za prodajo zakonito do-
voljenih premijskih srečk in damo visoko
provizijo, oziroma stalno plačo. (778-11)

Hauptstädtische Wechselstuben-Gesellschaft.
Adler & Co., Budimpešta.

„NARODNA TISKARNA“

prilporeča po nižej ceni

Vizitnice

v elegantnej obliki.

Gostilnica „Pri Zvezdi“

prilporeča sladki refoško, prosekar, brzanko, ljuto-
mersko in Türkenberško vino, kakor tudi stara do-
lenjska in bizeljska vina ter istrijski teran.

Imenovana vina se točijo v Peterskem hramu, tik
sv. Petra mitnice, po znižani ceni.

Z velespoštovanjem

Fran Ferlinc.

(814-5)

VELIKA DENARNA LOTERIJA,

za katero zakonito jamči visoka vlada v HAMBURGU.

500000
mark

kot največji dobiček v najsrečne-
jem slučaju ponuja velika od Ham-
burške države zajamčena denarna
loterija.

Specijelno pa:

1 prem. a mark 300000

1 dobit. a mark 200000

2 dobit. a mark 100000

1 dobit. a mark 80000

1 dobit. a mark 70000

2 dobit. a mark 60000

1 dobit. a mark 55000

1 dobit. a mark 50000

1 dobit. a mark 40000

1 dobit. a mark 30000

5 dobit. a mark 15000

26 dobit. a mark 10000

56 dobit. a mark 5000

106 dobit. a mark 3000

256 dobit. a mark 2000

512 dobit. a mark 1000

739 dobit. a mark 500

28800 dobit. a mark 145

15989 dobit. a mark 300, 200,

150, 124, 100, 94, 67,

40, 20.

8,902.050 mark.

Najnovejša velika, od visoke državne vlade v HAMBURGU
dovoljena in z vsem državnim premoženjem zajamčena denarna
loterija ima 93.000 srečk, od katerih se izžreba 46.500 srečk.
Za žrebanje določeni skupni kapital znaša

Znamenita prednost te denarne loterije je ugodna naredba,
da se vseh 46.500 dobitkov, ki so zraven v tabeli, že v malo
mesecih in sicer v sedmih razredih sukcesivno gotovo izžreba.

Glavni dobiček prvega razreda znaša 50.000 mark, poraste
v drugem razredu na 55.000, v tretjem na 60.000, v četrtem na
70.000, v petem na 80.000, v šestem na 100.000, v sedmem pa
eventuelno na 500.000, specijelno pa na 300.000, 200.000 mark itd.

Podpisana trgovska hiša uljudno vabi k udeležitvi te ve-
like denarne loterije.

Častiti naročevalci se prosijo naročiti pridejati dotične
zneske v avstrijskih bankovcih ali poštinih markah. Tudi se denar
lahko pošlje po poštnej nakaznici, na željo se naročitve izvrše
tudi proti poštnemu povzetju.

Za žrebanje prvega razreda velja

1 cela originalna srečka av. v. gld. 3.50.
1 polovica originalne srečke av. v. gld. 1.75.
1 četrtnina originalne srečke av. v. gld. —.90.

Vsak dobi originalno srečko z državnim grbom v roke in
ob jednem uradni načrt žrebanja, iz katerega se razvidi vse na-
tančnejše. Takoj po žrebanji dobi vsak udeleženec uradno, z uti-
senim državnim grbom, listo dobitkov. Dobitki se točno po načrtu
izplačajo pod državnim jamstvom. Ko bi kakemu kupcu srečk
proti pričakovanju ne ugajal načrt žrebanja, pripravljeni smo ne
ugajajoče srečke pred žrebanjem nazaj vzeti in dotično vsoto po-
vrniti. Na željo se uradni načrti žrebanja naprej zastoj poš-
ljajo na ogled. Da nam bo mogoče vsa naročila skrbno izvršiti,
prosimo taista kolikor mogoče hitro, vsekako pa pred

30. novembrom 1887

nam direktno doposlati.

(774-11)

VALENTIN & CO.,
Bankgeschäft,
HAMBURG.